

ЦОБРИ СПРАВИ

І манить цілюще джерело Тріщави...

Урочище Тріщави, відоме своїм цілющим джерелом, розташоване в прекрасному куточку Полісся. Дорога до нього веде лісом, який зберігає в собі пам'ять про історичні події, що відбулися на Сарненщині в різні роки. Були вони і сумні, і героїчні. Якби ліс і вода могли розповісти всі свої таємниці, можливо, й люди в більшості по-іншому ставилися б до природи, не нищили б її, а оберігали, примножували багатства, якими так багате наше Полісся.

В урочище Тріщави, особливо на Різдво Пророка і Предтечі Христителя Господнього Іоана, що відзначаємо 7 липня, приїжджають вірні не тільки Сарненського, але й інших районів області, країни на богослужіння. А ще - щоб напитися цілющою водою тріщавських джерел, що за віруваннями, навіть цілювала німеччух. У 1933 році уряд Польщі оголосив джерело святим. Стояла тут старовинна каплиця. У радянський час її зруйнували. Відновили в 1991 році на старому місці над святим джерелом. За легендою, виникло воно, «коли остання квітка-намистинка затужила за своїми сестричцями і її сльоза сповзла в траву. У ту ж мить земля почала тріскатися.

3 стор.

І манить цілюще джерело Тріщави...

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

З провалля витікала вода, була вона помітною, тому люди здавна доглядали джерело. Саму ж місцину назвали Тріщавою. А дуби-старожили розповіли цю історію Богдану Хмельницькому, коли він з побратимами відпочивав під їхніми кронами. Криниця своєю цілющою водою допомогла козакам набратися сили...». Та все скороминице. У цього святого місяця були й часи занепаду. Немає вже кремезних дубів, замулилось джерело, ніби сховалось від недобрих вчинків людей, що взяли осушувати поліські болота, поварварському ставитись до природи, втручаючись в її споконвічні закони.

Але, як сказав настоятель храму с. Горідець Володимирського району отць Миколай: «На все воля Божа». Відродити святе місце взялися працівники ДП «Сарненський лісгосп» під керівництвом Сергія Белеля. У непосидючого, ініціативного керівника сарненських лісівників чимало задумів щодо його облягодження. Коли у вісторок заїхали на Тріщаву, там кипіла робота. Лісівники разом із парафіянами Свято-Михайлівського храму с. Горідець і його настоятелем демонтували старий хрест, на його місці встановили новий із фігуркою Спасителя, яку з дерева вирівав майстер-різьбяр Едуард Андрикевич (на фото зверху праворуч).

Лісничин Костянтинівського лісництва Олег Зарва розповів, що побачив схожу в Остках Рокитнівського району, і подумав, що сарненські умільці теж зможуть зробити не гіршу. Запрошував Едуарда Андрикевича - і майстер узявся за роботу. Виконав її так майстерно, що навіть придившись зблизька не скажеш, що це дерево.

Працював десь із місяць, розповів, бо в селі вистачає й іншої роботи. Вільху, сучасні фарби, інші матеріали придбав лісгосп.

Директор ДП «Сарненський лісгосп» Сергій Белеля, по-господарськи окинувши оком зроблене того дня, окреслив план подальших робіт, зокрема як очистити джерело, відвести воду з-під храму, облаштувати його всередині тощо. Для цього, зауважив, спробують залучити й підприємців району.

Україні відроджується духовність. Сьогодні більше уваги приділяють саме історичним місцям, культурним центрам. Люди почали більше цінувати і свою історію, і надбання держави, усвідомлюють, що таке історична й культурна спадщина, більше стали вірити в Бога.

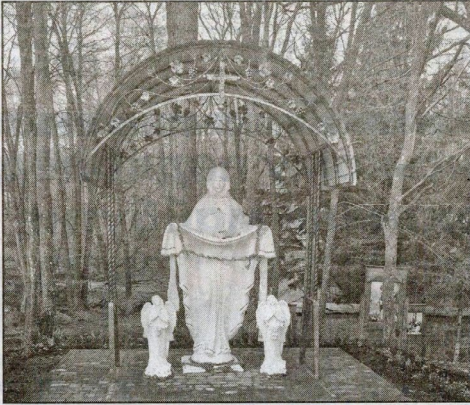
Зазначив, що урочище перебуває в державному лісовому фонді. І бути осторожні від цього об'єкта, не доглядати за ним - набув, неправильно. Тому з працівниками державної лісової охорони Костянтинівського лісництва, інженерно-технічними фахівцями лісгоспу й вирішили привести його в порядок. Адже впевнені, що мають зберегти не тільки ліс, котрий нині вражають хвороби, шкідники, від яких гинуть основи насадження, а й такі святі місця, як Тріщави, для прийдешніх поколінь.

За декілька років зробили вже чимало: встановили пам'ятні знаки, інформаційні стенди, а ще фігуру Божої Матері Покрови, облагороджують територію.

Віро в те, - каже Сергій Белеля, - що люди, бачачи це все, змінять своє ставлення, саме до природи та лісу - її частинки. А церква та джерело стануть окрасою урочища. Тож мають зрозуміти, що ліс - це не смітник, а здоров'я, місце відпочинку, що після себе потрібно прибрати сміття, загасити вогнище тощо.

- У кожному краї, мабуть, є щось цікаве, історичні місця, які люди люблять і поважають, бо їх хтось створив свого часу, - зауважив, коли запитала, чому взялися за відновлення святині, адже добре знаємо, скільки зараз клопотів у лісівників. - Тріщави теж визначне місце для Сарненщини, і не тільки її мешканці, а й інших районів знали або чули про нього. Так уже історично склалося, що приїжджали сюди на відпочинку, до джерела з цілющою питною водою. Слава Богу, що проходять роки і все мінється, що в

відпочинку, що після себе потрібно прибрати сміття, загасити вогнище тощо. На жаль, культура поведінки багатьох громадян невисока. Як повдає Сергій Олександрович, з таким невіглаством стикаються дуже часто. Наприклад, облаштували рекреаційні ділянки вздовж доріг, як-от: «Ялинка» в Страшівському лісництві, «Янівка» - Костянтинівському, «Пролісок». Але деякі вже в занедбаному стані, бо відпочивальники залишають після себе купи сміття і не тільки, не задумуючись про те, що мають

коштовно в прекрасному місці, а комуś те все треба ж прибрати, відремонтувати. - Тож насамперед повинна змінитись свідомість громадян, упевнений Сергій Белеля. - Треба бережливо ставитись до природи, створеної Богом. Вона дана ж не тільки нам сьо-

годні, а й для нащадків. Хочемо в Європу, то чому не робимо, як у Європі? Там не сміять, а тут, виходить, можна? Та віро, що з часом люди зрозуміють, що європейські цінності треба втілювати в себе вдома. Отць Миколай по завершенні робіт освятить новий хрест із Спасителем, зазначив, що з Божого благословення вдалося відновити святе місце, щоб люди йшли сюди і молитись, і зцілюватись, і відпочити. Що саме так буде, сумніву немає. Адже добрі вчинки не залишаються непоміченими, а завжди примножуються. А роблять їх небаїдуки люди,

Той день дарував ще одну цікаву зустріч із Афанасієм Мельник, яка нині проживає в Горідець, сама ж уродженка тутовицьких хуторів. Нелетка доля в жінки, яка з дитинства пройшла лісовими стежками разом із тіткою Марією, зв'язкою УПА. Її розповідь вразила до глибини душі, але це вже інша історія, про яку розповідь у найближчих номерах газети.

Світлана ЛЯШКО.
Фото Василя СОСЮКА.

